

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: D. Sîrbu)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Pahopol, I. Dutca, O. Cojocaru)

Î N C H E I E R E

16 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vladimir Mușat,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Mușat
împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Etagi” cu privire la constatarea
existenței raporturilor de muncă, încasarea salariului restant, repararea prejudiciului
material și moral,

împotriva deciziei din 19 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 14 februarie 2019, Vladimir Mușat a depus cerere de chemare în judecată
împotriva SRL „Etagi” cu privire la constatarea raporturilor de muncă în perioada
01 august 2018 – 07 decembrie 2019, încasarea plății restante la salariu pentru
perioada 01 august 2018 – 07 decembrie 2018 în sumă de 8 000 de euro, repararea
prejudiciului moral prin încasarea sumei de 4 000 000 de lei, încasarea pagubei ratate
de 4 000 000 de lei, compensarea cheltuielilor de judecată și încasarea prejudiciului
moral în mărime de 500 000 de lei.

În motivarea acțiunii a indicat că în vara anului 2018, fiind în căutarea unui loc
de muncă, prin intermediul unui site a rețelelor de socializare „Facebook”, a găsit o
ofertă în domeniul imobiliar la funcția de agent imobiliar, cu un salariu lunar de 1
200 de euro.

Reclamantul a afirmat că oferta vizualizată a fost primită ca o ofertă veridică,
motiv din care, a decis să se adreseze companiei imobiliare pentru a accepta funcția.
Adresându-se la SRL „Etagi” a avut o întrevedere cu administratorul companiei,
Eugen Curalov, care i-a explicat condițiile de lucru cu ulterioara salarizare
săptămânală de la 400 de euro, conform cursului la ziua salarizării.

A explicat că a acceptat condițiile de muncă și o perioadă de aproximativ 3
săptămâni a efectuat un stagiul de practică, care s-a finisat la 01 august 2018.

Începând cu 01 august 2018, la cerința sa de perfectare a contractului individual
de muncă, administratorul SRL „Etagi”, Eugen Curalov i-a comunicat ca să nu-și
facă griji, că totul va fi bine și va primi salariul conform înțelegerii.

Reclamantul a specificat că de la 01 august 2018 până la 07 decembrie 2018, a
activat în cadrul SRL „Etagi” în volum deplin, însă, angajatorul a ignorat solicitările
sale de perfectare și încheiere a contractului individual de muncă.

A mai invocat că anterior sesizării instanței cu prezenta acțiune, a solicitat
Inspecției Muncii verificarea ilegalităților comise de SRL „Etagi” și doar la

solicitarea Inspecției Muncii, angajatorul a întocmit contractul individual de muncă nr. 7 din 01 august 2018.

Astfel, a învederat că în aceeași perioadă angajatorul a întocmit niște acte privind lipsa sa de la locul de muncă mai mult de 4 ore consecutiv pe parcursul unei zile, cât și a unui act privind constatarea refuzului salariatului de a semna contractul individual de muncă.

A reliefat că, deși inițial a fost informat că va fi salarizat cu suma de 400 de euro săptămânal, angajatorul nu și-a respectat această obligație, acumulând o restanță la salariu în mărime de 8 000 de euro.

Vladimir Mușat a susținut că SRL „Etagi” i-a achitat salariul în mărime de 1 700 de lei, iar în scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, a expediat în adresa SRL „Etagi” somație prin care a solicitat achitarea restanțelor salariale, însă, angajatorul a refuzat să satisfacă benevol solicitările sale.

A opinat că din cauza neachitării salariului restant, i-a fost cauzat și un prejudiciu moral, care a fost apreciat de acesta la suma de 4 000 000 de lei.

Prin hotărârea din 13 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Mușat împotriva SRL „Etagi” cu privire la constatarea existenței raporturilor de muncă, încasarea salariului restant, precum și repararea prejudiciului material, și moral, s-a respins ca neîntemeiată.

Invocând netemeinicia hotărârii primei instanțe, la data de 24 decembrie 2019, Vladimir Mușat a declarat apel.

Prin decizia din 19 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Vladimir Mușat și s-a menținut hotărârea din 13 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Mușat împotriva SRL „Etagi” cu privire la constatarea existenței raporturilor de muncă, încasarea salariului restant, repararea prejudiciului material și moral.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că la 01 august 2018, SRL „Etagi” a întocmit contractul individual de muncă nr. 07/2018, conform căruia Vladimir Mușat a fost angajat în cadrul societății în funcția de agent imobiliar, pe o perioadă nedeterminată, prin cumul, începând cu 01 august 2018.

Conform contractului individual de muncă nr. 07/2018, salariul de funcție al lui Vladimir Mușat a fost stabilit în sumă de 2 000 de lei, în dependență de orele de activitate.

Prin actul de refuz al salariatului de semnare a contractului individual de muncă din 01 august 2018, consemnat de contabilul societății –Galina Babuș, juriconsultul –Oleg Badea și managerul –Anna Abuzearovoi se confirmă că Vladimir Mușat a refuzat să semneze contractul individual de muncă nr. 07/2018 din 01 august 2018.

Instanța de apel a mai reținut că în perioada 08 octombrie 2018 – 12 octombrie 2018, Vladimir Mușat nu s-a prezentat la locul de muncă pe parcursul a 4 ore consecutive, iar în acest sens, SRL „Etagi” a întocmit acte de confirmare a lipsei salariatului la locul de muncă pe parcursul a 4 ore consecutive pe parcursul aceleiași zile de muncă.

La 17 octombrie 2018, SRL „Etagi” a solicitat de la Vladimir Mușat explicații scrise referitor la motivele absenței de la locul de muncă, însă acesta a refuzat să prezinte explicații scrise, refuzul salariatului fiind consemnat în actul din 07 octombrie 2018.

În temeiul ordinului SRL „Etagi” nr. 10-c din 05 octombrie 2018 „Cu privire la încetarea (rezilierea) contractului individual de muncă”, Vladimir Mușat a fost concediat din funcția de agent imobiliar, începând cu 05 noiembrie 2018, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) Codul Muncii.

Colegiul a indicat că la 06 noiembrie 2018, SRL „Etagi” a expediat în adresa lui Vladimir Mușat o notificare de reziliere/ încetare a contractului individual de muncă nr. 07/2018, prin scrisoare recomandată cu aviz de recepție, însă, scrisoarea respectivă a fost restituită angajatorului din motivul nereclamării corespondenței poștale de către apelant.

La 10 octombrie 2018, Vladimir Mușat a depus la SRL „Etagi” somație/pretenție, prin care a solicitat eliberarea dovezii de existență a asistenței medicale; achitarea despăgubirilor morale; onorarea obligației de achitare a salariului în valoare de 3 000 de euro.

Prin dispoziția de plată de casă nr. 42, Vladimir Mușat a primit salariul de funcție pentru luna septembrie în mărime de 393,80 de lei, iar potrivit mențiunilor executate pe verso-ul dispoziției respective, s-a reținut că la 17 decembrie 2018 lui Vladimir Mușat i-a fost achitată inclusiv și suma de 1 711 lei cu titlu de salariu.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate în raport cu criticile formulate în apel și materialele cauzei, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile raportului juridic litigios, Colegiul a considerat că prima instanță întemeiată a ajuns la concluzia de a respinge cererea de chemare în judecată.

De altfel, instanța de apel a relevat că la soluționarea cauzei, au fost stabilite pe deplin circumstanțele care au importanță pentru judecarea cauzei, concluziile instanței de fond fiind întemeiate, fapt ce rezultă din interpretarea corectă a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios în coroborare cu materialul probator prezentat de părți.

Colegiul a reținut că fiind solicitată de către Vladimir Mușat încasarea plății salariului restant, prima instanță în mod justificat a respins această pretenție, deoarece din materialele cauzei se atestă că apelantului i-a fost achitat salariul, iar dezacordul față de cuantumul salariului și invocarea unei oferte de salariu de 1 200 de euro lunar nu a fost reținută de instanța de apel ca temei ce ar justifica încasarea nemijlocită, or, prin contract a fost stabilit lui Vladimir Mușat salariul în mărime de 2 000 de lei și toate achitățile au fost efectuate ținându-se cont de prevederile contractuale.

Cât privește încasarea prejudiciului material și moral invocat de apelant, Colegiul a menționat că prima instanță a supus aprecierii toate circumstanțele și corect a respins cerințele.

La 10 iulie 2020, Vladimir Mușat a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței cu trimiterea cauzei spre rejudecare instanței de apel.

În motivarea recursului s-a indicat că soluția instanței de apel în sensul adoptat rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului.

Ca temei de drept a invocat prevederile art. 432, alin. (2) lit. a), c) din Codul de procedură civilă care statuează că, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea.

Totodată, recurentul a menționat că în speță au fost încălcate și normele de drept procedural, deoarece cauza a fost examinată în lipsa sa și a apărătorului său, care nu au fost legal citați.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 19 mai 2020.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei motivate prin scrisoarea de însoțire din 03 iunie 2020 (f.d. 139), însă la materialele cauzei nu se regăsește dovada de recepționare a acesteia de către recurent.

Astfel, recursul declarat la 10 iulie 2020, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia, iar în cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La data de 20 iulie 2020, prin scrisoarea de însoțire nr. 2ra-11182/2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data recepționării (f.d. 153), care a fost recepționată de intimat la data de 23 iulie 2020, fapt confirmat prin avizele de recepție (f.d. 155), or, până la data examinării cauzei nu a depus referință.

Examinând temeiurile recursului declarat de Vladimir Mușat, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vladimir Mușat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Vladimir Mușat, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vladimir Mușat, împotriva deciziei din 19 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat